

Dosarul nr. 2ra-1707/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. M. Murguleț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Malîi, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Savan Murat împotriva lui Berladean Daniel și Bîrlădeanu Violeta cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 22 iulie 2016, Savan Murat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Violetei Bîrlădeanu și a lui Berladean Daniel privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 30 iunie 2011, între Murat Savan în calitate de împrumutător și Bîrlădeanu Violeta în calitate de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut, prin care Murat Savan i-a acordat Violetei Bîrlădeanu și lui Berladean Daniel suma de 57 000 de euro și 3000 de dolari SUA, în mai multe tranșe, cu rambursarea sumei la solicitarea împrumutătorului.

A menționat că, la 29 iunie 2016, în adresa copîrîților a fost expediată o somație prin care aceștia au fost informați despre existența datoriei față de reclamant, fiindu-le solicitată rambursarea întregii sume datorate reclamantului la acel moment, în decurs de 7 zile calendaristice din ziua recepționării reclamației.

A precizat reclamantul că, pârâții au recepționat reclamația la data de 02 iulie 2016 și respectiv 05 iulie 2016, însă aceasta a rămas ignorată, motiv pentru care se consideră îndreptățit de a cere încasarea datoriei cu penalitatea de rigoare.

A solicitat reclamantul încasarea, în mod solidar, de la Bîrlădeanu Violeta și Berladean Daniel a datoriei în sumă de 56 390 de euro și 2 900 dolari SUA, dobânzii contractuale în sumă de 46 161,73 de euro și 2 584,85 dolari SUA, precum și încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 25 000 de lei.

Prin hotărârea din 04 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial acțiunea. S-a dispus încasarea în mod solidar, din contul Violetei Bîrlădeanu și din contul lui Berladean Daniel, în beneficiul lui Savan Murat, datoria formată în baza contractului de împrumut a mijloacelor bănești nr. 2 din 30 iunie 2011, în sumă de 56 390 de euro și 2 900 dolari, dobânda contractuală în sumă de 46 161,73 euro și 2 584,85 dolari, sau echivalentul sumelor în lei, conform cursului

oficial al B.N.M. la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 25 000 de lei.

În partea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin și s-a menținut hotărârea din 04 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani. Totodată s-a încasat de la Berladean Daniel în beneficiul lui Savan Murat cheltuielile de judecată în mărime de 4 000 de lei cu titlu de asistență juridică în prezenta cauză.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond în mod întemeiat a ajuns la concluzia privind admiterea ca fiind întemeiate pretențiile reclamantului Savan Murat privind încasarea împrumutului din contul lui Bârlădeanu Violeta în sumă de 57 000 de euro și 3 000 dolari SUA.

Astfel, instanța de apel a relevat că însăși prin solicitarea apelantului de a menține hotărârea instanței de fond fără modificări în privința părții-intimate Bârlădeanu Violeta, rezultă că apelantul recunoaște datoria în baza contractului de împrumut în speță din 30 iunie 2011.

La acest capitol, a punctat că, datoria în baza contractului de împrumut din 30 iunie 2011, este recunoscută și de către Bârlădeanu Violeta, fapt confirmat prin referința anexată la materialele dosarului.

Or, instanța de apel nu a putut accepta trimiterea apelantului la faptul că în perioada când a fost primit împrumutul 2011-2012 (soții la acel moment) nu au cumpărat careva bunuri materiale pentru necesități comune familiale cu excepția unui automobil, cumpărat în anul 2011 de Bârlădeanu Violeta și care în 2013 i l-a înstrăinat fiului lor comun Bârlădeanu Cristian.

Prin urmare, instanța de apel a constatat faptul că mijloacele bănești care au fost primite în baza contractului de împrumut din 30 iunie 2011 au fost folosite în familia Bârlădeanu, lucru ce se confirmă prin faptul că au fost primite în timpul căsătoriei (1990 - 2013) de către unul dintre soți. Tot în acea perioadă se observă înregistrarea la Camera Înregistrării de Stat a 4 întreprinderi, pe numele soților, două pe numele apelantului Berladean Daniel (SRL "Select Stil" și ÎI "Berladean Daniel") și două pe numele copârâtei Bârlădeanu Violeta (SRL "Clasix Lux" și SRL "Vili Select"), și anume în această perioadă (2011-2012) se observă relații de transferuri de mărfuri și mijloace bănești de la o întreprindere la alta, ceea ce confirmă existența businessului de familie a copârâților în acea perioadă (comercializarea mărfurilor de tricotaj), iar finalitatea oricărei afaceri comerciale este obținerea dividendelor, prin urmare dividendele din aceste patru întreprinderi urmează a fi proprietate comună în devălmășie a soților Bârlădeanu și Berladean, iar fiecare mijloace financiare investite, sau împrumutate oricărei dintre aceste patru firme ar urma să aducă venit fondatorilor, adică până la urmă membrilor familiei Bârlădeanu și Berladean.

În mod distinct, instanța de apel a constatat că soții Berladean Daniel și Bârlădeanu Violeta, aveau o activitate comercială comună în perioada anilor 2011-2012.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel a reținut cu referire la prevederile art.131, alin.(4) CPC, că banii împrumutați în timpul căsătoriei au fost utilizați în familie și în afacerile de familie, și urmează a fi încasați solidar de la ambii soți, în baza art.24 al.(2) din Codul Familiei deoarece soții răspund cu întreg patrimoniul lor

pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond în mod temeinic a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 16 septembrie 2020, Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat eronat legea și a apreciat arbitrar probele prezentate ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 09 noiembrie 2020 (f.d. 36, vol. IV).

Prin referințele la cererea de recurs, Bârlădeanu Violeta, reprezentată de avocatul Russu Vitalie, a solicitat respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de către Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin.

La 07 decembrie 2020 a depus referință la recursul declarat de către Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, Savan Murat, reprezentat de avocatul Bordian Mariana, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 mai 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 16 septembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 01 iulie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d. 200, vol. III), dovada că a fost recepționată de către recurent la materialele cauzei lipsește.

Astfel, recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Berladean Daniel, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat